

som beregnedes at komme til Udførelse i 1856—57, og som er det eneste af de Veistykker, der ere beregnede i det Aar, som Udvalget ikke har medtaget, uagtet det dog er en temmelig vigtig Veilinie; det er nemlig Veien mellem Sneiberg og Videbæk i Ringkjøbing Amt eller Fortsættelsen af Linien fra Aarhus til Sneiberg og Ringkjøbing. Det er en Veilængde af $2\frac{1}{4}$ Mil, og det vil fore denne vigtige Tværvet betydeligt nærmere til Ringkjøbing, saaledes at der kun bliver $2\frac{1}{4}$ Mil tilbage. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til Udvalgets Overveieelse forinden 3die Behandling, om muligt dette Veistykke ikke ogsaa kunde optages blandt dem, der skulle forberedes, saa at det, hvis de fornødne Midler vare tilstede, kunde komme til Udførelse i 1855—56. Folkethinget har altid tidligere lagt megen Vægt paa Veien tværsigjennem Sylland fra Aarhus over Silkeborg til Ringkjøbing, og de Grunde, som den ærede Ordfører fremførte, og som netop ere vigtige i denne Rånt af Landet for Forbrugerne, tale meget for, at dette Arbeide saa snart som muligt kunde udføres; det forekommer mig derfor at være noget inconsefvent, at man ikke har optaget dette Arbeide, i alt Fald iftedetfor Stykket fra Viborg til Holsleb, som efter den ældre Plan først senere skulde foretages.

Ordføreren: Jeg skal ingenlunde benægte, at hvad den ærede sidste Taler har omtalt, har sin Betydning; men Udvalget har gjort sig den største Umage for at behandle Sagen saa upartiff som muligt og dele Kræfterne paa alle Veiene saaledes, at Enhver fik Noget, og, da der af alle de jydfe Rigsdagsmænd, som levende interessere sig for denne Sag, ikke er stillet et eneste Endringsforslag, saa tør jeg deri see et Slags Tegni paa, at Udvalget ikke har været saa ganske ueheldigt. Jeg erkjender tilfulde, at den Veie, som den ærede sidste Taler omtalte, har temmelig stor Betydning; men der arbeides allerede oversordentlig stærkt paa den anden Ende af Veien, idet den nemlig føres aldeles ind til Aarhus By, og den er da færdig fra Aarhus til Sneiberg, som er omtrent 14 Mil. Man har anset dette for at være af en saa overordentlig

stor Vigtighed, at man ikke har dristet sig til at foreslaae den anden Ende af Veien fortsat længere, førend Arbeiderne paa de andre Veie vare fremmede i Forhold dertil, især da de af Udvalgets Medlemmer, der ere fra disse Egne af Provindsen, meente, at Veien fra Ulfborg til Holsleb vilde være af en større Betydning end den anden. Føvrigt vil vist Udvalget meget gjerne tage Sagen under fornøyet Behandling, og der kan vist ikke være Noget imod, under Nr. 6 i Udkastets § 2 at optage det Veistykke, som den ærede Taler har omtalt; imidlertid kan jeg naturligvis ikke svare noget Bestemt i den Retning, da det ikke tidligere har været under Dmtale i Udvalget.

Da Ingen mere begjærede, Ordet ffred man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag:

B. at § 2 i Lovudkastet redigeres saaledes:

I Finantsaaret 1854—55 skulle de fornødne Forarbeider foretages til, at nedensstaaende Anlæg af Hovedlandeveiene i Nørrejylland kunne komme til Udførelse i Finantsaaret 1855—56, forsaavidt de Beløb, som dertil udfordres, maatte blive bevilgede i Finantsloven for sidstnævnte Aar, eller i modsat Fald saasnart dette efterhaanden kan skee, efter den heri angivne Folgeorden:

A. Paabegyndte Arbeider, som skulle fuldføres.

1) Paa Hovedlandeveisgaden gjennem Frederikshavn Kjøbstad:

Brolægning af den saakaldte Havnevei paa 470 Favnes Længde og Anskaffelse af Materialier til den øvrige Brolægning.

2) Paa Hovedlandeveien mellem Hobro og Aalborg:

Fuldførelsen af en Strækning paa 2 Mile 3240 Favne fra Gandrup over Rold og Gravelv til Ellithøi.

3) Paa Hovedlandeveien mellem Varde og Ringkjøbing:

Fuldførelse af en Strækning paa ca. 2 Mile fra Larm til Starbæk Mølle.